

יום ב', ג' באדר תשס"א (26 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשבוע שבו אנו עומדים לקרוא בתורה את פרשת "תרומה", בה מתוארים ההנחיות הכלליות לבניית המשכן ששימש למוקד לעבודת ה' בנדודי בני ישראל במדבר, ואח"כ למשך כמעט 500 שנה בארץ עד לבניית בית המקדש ה-I ע"י שלמה המלך, היום, **ג' באדר**, בשנת 3413 (-347), **הושלמה בניית בית המקדש השני** בימי עזרא הסופר: "בשנת חדה לכורש מלכא, כורש מלכא שם טעם בית-אלקה בירושלם ביתא יתבנא... ושבי יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה בר עידוא ובנו ושכללו... ושיציא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר, די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא." [עזרא פרק ו'] (=)... והושלם בית זה עד השלושה דחודש אדר שהיה בשנה הששית של דריוש המלך).
[לוח דבר בעתו]

§§§

מבניין לבניין - בשנת תש"ט (1949-5709), **הורכבה הממשלה הראשונה במדינת ישראל** והציג אותו בפני הכנסת דוד בן-גוריון. התיקים - 12 במספר - חולקו לרוב למפא"י, מפלגתו של בן-גוריון, וליתר שותפיו בממשלה - החזית הדתית הלאומית, הפרוגרסיבים והספרדים. באופוזיציה ישבו מפ"ם, חירות, הציונים הכלליים ומק"י (הקומוניסטים). בן-גוריון טבע אז את האימרה, שכל המפלגות יכולות להיכלל בקואליציה הממשלתית אך "בלי חירות ומק"י".

§§§

"...ולאהוב את ארצו":

צפת - [המשך] באותה תקופה ישבו ופעלו בצפת רבנים וחכמים גדולים ומפורסמים ... ב-1577 הקימו האחים אשכנזי בצפת בית-דפוס - הוא בית-הדפוס הראשון בארצות המזרח הקרוב. בתחילת המאה ה-17, משפרצו בארץ מלחמות פנימיות בין שליטים מקומיים, נתערער גם מצבה הכלכלי והרוחני של צפת. ירידה זו נמשכה גם במאה ה-18. התאוששות-מה חלה בסוף המאה ה-18 ובתחילת המאה ה-19, עם עליית חסידי הבעש"ט (=הבעל-שם-טוב, מייסד תנועת החסידות) ב-1778 ותלמידי הגר"א (=הגאון ר' רליהו מווילנא) ב-1810.

אחרי-כן, שוב פחת בה היישוב היהודי בעקבות מגפות, רעשים ומלחמות:
1812-1814 - מגפה, שהביאה לידי בריחת היהודים מצפת;

בשנות ה-30 של המאה ה-19 - מלחמות בין דרוזים לערבים והמרד באיבריהם פחה.
1837 - רעש שבו נהרסה העיר עד היסוד ונהרגו כ-5000 איש, מהם כ-4000 יהודים ר"ל.
רק במחצית השניה של המאה ה-19, בהתחזק השלטון המרכזי, החלו תושביה היהודיים לחזור לצפת. היישוב היהודי נתחזק בה בסוף המאה, משהוקמו בגליל המושבות היהודים החדשות. ואולם, אחרי מלה"ע ה-I, משנקרע חלק נכבד מן הגליל העליון מתחומה של ארץ-ישראל, ירד ערכה הכלכלי של צפת ואוכלוסייתה היהודית נמצאה בירידה עד סוף תקופת שלטון המנדאט הבריטי. בפרוץ מלחמת העצמאות היתה צפת עיר מעורבת ובה 2000 יהודים ו-12,000 ערבים. בתחילה השתלטו הערבים על ה"מצודה" ועל תחנת המשטרה, ושמו מצור על הרובע היהודי. ה"מצודה" נכבשה והמצור נפרץ בידי גדוד של הפלמ"ח, שהוחש לצפת, ובתוך ימים אחדים שוחררה העיר וכל תושביה הערבים נמלטו ממנה.

[כל מקום ואתר]

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)